

Publicerad 2021-01-21 15:58 av Senkomen

Fågel Fenix

Vad är livet

Om inte en kamp

Och vad är jag

Om inte en kämpe

Bränd så många gånger

Att jag blivit elden

Fågel Fenix

Född att evigt återfödas

Nedbruten till kärnan

Utan någon vid min sida

Ruvar jag mitt eget ägg

Ännu en gång

I det kompakta mörkret

Där det är som varmast

Jag vill stanna här

Som alltid, för alltid

Men genom sprickorna

Ljuset, iskylan, världen

Och som nattfjärilen

Söker jag åter elden

Som bränner bort den jag är

Så jag slutligen glömmer allt

Igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Senkomen med Poeter.se id #190482 innehar upphovsrätten